

Størrelse, anvendes det overskydende til Lettelse for Interessenterne i den vedkommende Forening, og naar Gælden er helt amortiseret, faar vedkommende Interessent sin fulde Andel i Reservefonden, i hvert Fald i de fleste Kreditforeninger. Men Reservefondene have ogsaa en anden Betydning, og det er den, at man vilde aldeles ikke kunne give saa store Laan, som der nu gives, naar der ikke skulde ydes saa meget til Reservefonden, som der nu ydes, og dette gælder endnu mere, naar der slet ingen Reservefond var. Thi naar en Kreditforening i Tilfælde af Tab saa straks skulde ty til det solidariske Ansvar, saa vilde enhver Kreditforeningsbestyrelse være meget mere forsigtig med Hensyn til Laanenes Størrelse, end de ere nu. Thi det vilde være meget uheldigt at ty til det solidariske Ansvar. Selv om Beløbet, der ekstraordinært skulde paalignes, var lille, vilde det let kunne svække Kursen paa vedkommende Kreditforenings Obligationer. Men skulde Laanene være saa smaa, at man altid holdt sig paa den sikre Side for at sikre sig bedst mulig mod Tab, saa vilde Laanene blive meget mindre, end de ere nu, og det vilde være meget uheldigt for Laantagerne. Jeg tror derfor, at den ærede Forslagsstiller ser fejl paa Reservefondsspørgsmaalet. Men for øvrigt skal jeg ogsaa tilføje, at med Hensyn til Amortisationens og Reservefondenes Størrelse i de forskellige Kreditforeninger vilde Oprettelsen af en Centralkreditforening efter min Opfattelse hverken gøre fra eller til. Skulde den gøre noget i den Retning, vilde det snarere blive i Retning af at hemme Nedsættelsen af Amortisationen og i hvert Fald Nedsættelsen af Bidragene til Reservefonden. Disse Bidrag ere nu meget forskellige i de forskellige Kreditforeninger. Dette er ikke tilfældigt, det hænger sammen med Arten af de Panter, som Kreditforeningerne laane ud i, og med den Erfaring, der er indvundet i de forskellige Kreditforeninger. Men naar en Kreditforening nu finder det forsvarligt, kan den nedsætte Reservefondsbidraget med Indenrigsministerens Tilladelse, hvor det ikke er gjort afhængig af Lov, men ellers med Lovgivningsmagtens Samtykke. Men hvis man fik Kreditforeningerne ind i en Centralkreditforening, er det givet, at en enkelt Kreditforening ikke fik en saa let Adgang til, naar den mente, at Reservefondsbidraget var for stort, at nedsætte det. Den maatte da ogsaa spørge de andre deltagende Kreditforeninger om Tilladelse i saa Henseende. Man vilde sikkert komme

til at indrømme dem en Medbestemmelsesret, baade med Hensyn til Reservefondens Størrelse og med Hensyn til Amortisationens Størrelse, thi begge Dele spille en Rolle med Hensyn til de forskellige Kreditforeningers Soliditet. Til disse Bemærkningerne skal jeg indskrænke mig nu og slutte med at anbefale ogsaa for mit Vedkommende Lovforslaget til en velvillig Behandling. Naar det bliver affattet, som jeg for mit Vedkommende tror, det bør affattes, kan det nok være, at der kan komme noget ud af det til Gavn først og fremmest for Grundejere i By og paa Land, men ogsaa for det producerende Samfund i det hele.

Scavenius: Den højtærede Minister og de ærede Medlemmer — i alt Fald de fleste af dem — der have udtalt sig, have jo stærk Tvivl om, at der vil kunne opnaas noget væsentligt ved at vedtage et saadant eller et lignende Lovforslag som det, jeg har forelagt. Det er naturligvis det Spørgsmaal, man først maa gøre sig klart, om det er muligt at bringe en saadan stor ensartet Kreditforenings Papirer ind paa de udenlandske Børser paa en saadan Maade, at der derigennem resulterer en forhøjet Kurs for Kreditforenings-Obligationer i det hele taget. Kommer man til den Overbevisning, at dette ikke er muligt, ja, saa er der ganske vist efter min Mening ikke nogen Grund til at vedtage et saadant Lovforslag. Kommer man derimod til den Overbevisning, at der dog er nogen Rimelighed derfor, saa er det ogsaa naturligt, at man søger at gennemføre et Lovforslag omtrent som dette. Enkeltstederne skal jeg naturligvis ikke komme ind paa, thi hvis man som sagt — det er den Forudsætning, jeg nu gaar ud fra — kommer til den Overbevisning, at der er en Mulighed for, at Forslaget kan gøre sin Nytte ved Indbringelsen af Kreditforeningens Papirer paa udenlandske Børser, saa forekommer det mig, at man maatte kunne blive enig om Lovforslaget. Det, der saa staar tilbage, er jo det andet Spørgsmaal, om der er nogen Udsigt til, at de bestaaende Kreditforeninger under en eller anden Form kunde og vilde slutte sig sammen. Men det er jeg nu for mit Vedkommende temmelig overbevist om, at naar det kom til Stykket, og Forholdene paa Verdensmarkedet vare saaledes, at man med Fordel kunde faa et saadant Papir ind paa Udlandets Børser, saa vilde Trykket paa de ærede Bestyrelser for de forskellige Kreditforeninger nok blive saa stort, at de,